

סיגלית דוידוביץ

רֵאָה

כי בית זה אינו קים עוד.
ראיתי בבואה נרמזת, בעבר האחר של החלון.
הייתי אז לדה. חשבתני, שם הם החיים. (עולם מתון ולא נגיש).
כבית בבית של יום הולדת: שלנה ונעם ושמחה.
עכשיו אני קוראת בספר.
אני קוראת:
ילדיהם של החרשים, בוכים בלי קול.

מֵרַחֵק

הגעועים אל האשה.
אני זוכרת את הדבור הזה כדבריה
ורוצה להיות בתוכו לנצח. בהנחה השואפת אל אגל טל מסים:
להתכנס בתוכו לנצח: כה צלול.
פני הגוף הם פני אהבתו, חלום גוף, ומלה מסימת. (אשה).
בהר יש גן. בגן יש שער, ודמות מתרחקת.
המרחק בין הדמות לחולם: גדל.

עיון

לא נמצא בעולם הזה הזמן שנדרש להציל את אפרת.
לא נמצא הזמן שנדרש להציל אחרים נוספים.
התחלת באהבה אל הבלתי מצלים והתרחש לך נס אהבה.
הרי את במצלת, בריה חביבה.
כל האהבה שיש לי, נמצאת בגופם של שני אנשים:
אישה וילד.
עגן שביר: באוטובוס אני מהרהרת בהם ונחרדת
בחשבי על שבירותם ועל נושאם את כל האהבה שלי בעולם הזה.
זקן עובר ברחוב. נושא בידו ספר. שם הספר
מתחיל במלה: "למה". (בשפה אחרת).
יותר מזה אין לראות מהמקום הזה.

אל ידוד

אני כותבת: שכח את השנים המתות,
נוע עם השמש. בחרף אחר.
למד, למד, נוע עם השמש. בעיני הים שלך נחים יצורים עתיקים.
אני קוראת אודות דברים מהם צריך להשמר: למד הרבה, שגן את
המלים.
פגישתנו האחרונה מתנה כוחה על עברי: למד הרבה, שגן את
המלים.
חמרי השיר חוזרים אל מעגלי הטבע כדי למצא צורה חדשה.
אני זוכרת את הפחד הנורא שהגברים רוצים להתעלל בך.
והנשים שונאות את נפיק. רצית להיות דבר אחר. אסור לברח,
השמר, השמר.
חכמת השיר שלי, כוחה אינו יפה לתאר רגשות אלו: השמר, אל
תבכה,
אנשים באים והולכים. שגן את המלים.
השמש העולה תמצא אותך תמיד על שפת הים, מכתם בחול ודם.
נוע נוע
עם השמש, למד למד עם זרימת החום.
אל תמציא שפות אחרות.

ויתור

הדמות גובהת ער
לגבה בו את כבר לך.
אני מחיכת אליך
כאלו הכרנו.

זה קול של פחד, אבל גם הפחד
הולך ואת נשארת, נושמת
בריאות מבטרות.
אזיר נורא,
אם להכיל.

לא השקט,
לא קרכת האדמה
שגבקה פתאום.

צללים אמהיים באפלולית,
מקפלים שמכיכות בקוים ישרים

אינך אוהבת וכבר את אוהבת.
מקהלת קולות זורחת על המים.
לא הדבור: לחיות, (למות),
רק צינת אזיר בתולי.

אם ביקור

פניתי לך מקום
מראי את נהירת הציורים

בואי, לא בפחד, לא בגעגוע אל אדם אחר. (דבר אחר)
ציור ועוד ציור.
כי גדלת ופית והשלמת באדנה.

סוס רץ בגשם.
הביטי רשמי לך.
אדנה באדנה.
שם רץ סוס בגשם.

בואו ציורים ורגעים — כבוא הלילה אל גופי,
אני מלא בחשכה.

סוסים חלפו כאן. יש כאן שלף מסמן:
סוסים חלפו כאן.

שני סוסים בגשם.
לא לדבר אליך ממרחק שאינו מאפשר נגיעה.